

Vděčnost za lidi

Rožnov, Střítež: 4.10.2015

Kazatel: Josef Hurta

Čtení: 1 S 16, 1 – 13

Text: Mt 18, 10 *Mějte se na pozoru, abyste nepobrdali ani jedním z těchto maličkých.*

V Bibli je napsáno o soudci Samuelovi, že měl vybrat pro Izraelce nového krále namísto neposlušného Saula. Jak takového nového krále vybrat? Jak vybrat toho pravého? To ví asi jen Pán Bůh. Takže Samuel se nechal vést Pánem Bohem. A Pán Bůh Samuela poslal do Betléma, aby tam uspořádal obětní bohoslužby, na které měl pozvat rodinu Jišaje Betlémského. Budoucího krále měl vybrat z jeho synů. Jišaj Betlémský přišel a své syny přivedl s sebou. Jeden byl hezčí než druhý. Když Samuel uviděl nejstaršího, Elíaba, řekl si: „To je určitě on! Budoucí král.“ Ale Hospodin mu řekl: „Ne, ne, nehleď na jeho vzhled ani na jeho vysokou postavu, toho jsem zamítl. Nejde o to, nač se dívá člověk. **Člověk se dívá na to, co má před očima, Hospodin však hledí na srdce.**“ Pak Samuel pohleděl na druhého syna, Abínádaba, ale Hospodin řekl: "Nevyvolil jsem ani toho." Jišaj postupně předvedl před Samuela sedm svých synů. Ale Samuel se řítil tím, co mu říká Hospodin, a poznal, že žádného z nich Hospodin nevyvolil. A tak se Samuel Jišaje zeptal: "To jsou všichni synové?" Jišaj řekl: "No, ještě zbývá nejmladší, ten však někde pase stádo." Samuel Jišajovi poručil: "Pošli pro něj! Nebudeme stolovat, dokud sem nepřijde." A tak Jišaj poslal pro nejmladšího syna, pro Davida. David byl trochu zrzavý, skoro ještě dítě, ale jinak docela šikovný kluk. A Hospodin řekl Samuelovi: „To je on, toho pomaz za krále.“ A Samuel poslechl a pomazal Davida vzácným olejem na znamení, že ho Bůh povolává k velikému úkolu. Samuel by se pro Davida sám asi nerozhodl, ale nechal se vést Bohem. **Protože člověk se dívá jen na to, co má před očima, Hospodin však hledí na srdce.**

Zatím král Saul pořád ještě kraloval, ale protože Boha neposlouchal, Boží Duch už od něho odstoupil. Naproti tomu jej tu a tam přepadala zlý duch a Saulovi bývalo zle, často běsnil uvnitř paláce jak posedlý. Navrhli mu, ať si najde nějakého hudebníka, který by mu hrál a zpíval, že se mu tak uleví. No a tím, kdo uměl krásně hrát na citaru byl zrovna David! Tak ho zavolali na královský dvůr a on tam hrál a zpíval. Zatím by nikdo neřekl, že to je budoucí král. Dosud to byl pasáček ovcí, nyní je David dvorní hudebník a písničkář. Ale Pán Bůh už v něm dávno viděl krále. **Člověk se totiž dívá jen na to, co má před očima, Hospodin však hledí na srdce.** Kéž bychom i my dokázali posoudit lidi ne jen podle vzhledu, podle toho jací jsou borci a jak vypadají před druhými lidmi, ale podle toho, zda mají odvážné a moudré, královské srdce, tedy jací jsou ve svém nitru. A takových lidí si vážme a budme za ně vděční.

Napadá mě v té souvislosti příhoda z jednoho z mých léčebných pobytů v lázních. Ve velké jídelně, kde nás bylo asi 160 strážníků pohromadě, jsme měli denně na výběr ze sedmi druhů jídel. Přesto paní, která seděla se mnou u stolu, pořád něco odkrojovala, vyhazovala nebo alespoň patřičně komentovala, nic jí nebylo po chuti. "Ten čaj je málo sladký, brambory jsou málo slané, zase nám po obědě přinesli jenom ovoce a žádný zákusek!" V duchu jsem si říkal: "Hlad na tebe, ženská!" Nad ničím nedovedla projevit ani kousíček vděčnosti. Tak nějak to dopadá, když se lidé přestali před jídlem modlit a za Boží dary neděkují.

Připomínám to proto, že právě dnes slavíme bohoslužby díkčinění. Vděčnost za pokrmy, nápoje, za úrodu na polích a v sadech, to tak nějak samo sebou patří k tomuto období sklizně, dožínky a vinobraní. Ale co tak třeba vděčnost za lidi, kteří jsou kolem nás? S nimiž se denně potkáváme na ulici, v autobusu, v práci, v supermarketu, lidé, s nimiž trvale žijeme, ale i lidé, kteří se našim životem jen mihnou. Pán Bůh nás obdarovává setkáním s nejrůznějšími lidmi, a to je také Boží dar, který znamená obohacení našeho života.

Jistě se v životě potkáváme i s lidmi zlými, kteří nám nebo druhým všelijak ubližují. Jsou lidé, za něž je těžké, ne-li přímo nemožné děkovat. Nedovedeme-li za ně děkovat, pak můžeme alespoň za ně prosit a přimlouvav se za ně. Možná, že jsou zlí právě proto, že se za ně nikdo nemodlí. Možná se stali zlými, protože v životě nepoznali, zda je vůbec někdo za ně vděčný. Proto nezapomínejme dávat lidem okolo najevo svoji vděčnost, a dětem zvláště, dokud je čas. Jinak se může stát, že zahořknou, že z nich nevyrostou nic dobrého, že už pak skutečně bude těžké za ně Bohu děkovat. Pochválit člověka, vyjádřit svou radost z něho není v rozporu s vírou. Bůh tím není na své chvále zkrácen a ošizen, právě naopak. Chválíme-li bližního, chválíme tím i jeho Stvořitele.

Sám pro sebe si říkám: Když potkáš dobrého člověka, nezapomeň se z toho radovat a hlavně, nezapomeň mu to říct. Nezapomeň mu tu radost dát najevo. Ať z toho má užitek především on. Jinak budou mít lidé pocit, že je nikdo nemá rád. Láska prochází i ušima. Lidé potřebují naši lásku i slyšet.

Bratři a sestry, nebudme jako ta mlsná žena, která ohrnovala nos nad mnohými dobrotami, protože měla zrovna chuť na něco jiného nebo pohrdala ovocem, protože nedostala zákusek. Nepohrdejme lidmi, kteří na první pohled nevypadají jako supermani. Bůh si vybírá zrovna právě takového Davida, kterého se Jišaj ani neobtěžoval k Samuelovi přivést. V lidských očích neměl David skoro žádné přednosti. Možná se jeho Otec za něj dokonce trochu styděl. Ale Bůh v něm viděl krále. Zkusme v lidech vidět a ctít krále a královny. Nebo alespoň královské děti, děti nebeského krále. Nehodnotme lidi podle prvního dojmu, nedejme na kouzlo osobnosti, na šarm, svaly, výřečnost, postavu. Nepohrdejme lidmi, jestliže nejsou přesně podle našeho gusta. Tak nás napomíná i Ježíš v tom dnešním slovu:

„Mějte se na pozoru, abyste nepohrdali ani jedním z těchto maličkých.“ Jinak budeme prožívat trvalou nespokojenost ve vztazích a nikdy nebudeme šťastní. A tak, když dnes slavíme bohoslužby díkčinění, chtěl bych naši vděčnost rozšířit trochu víc než jen na vděčnost za úrodu. Chci položit sobě i vám otázku: Jsme vděční za všechny ty obyčejné lidi, které v životě potkáváme? Anebo jako ta rozmazlená žena vykrajujeme a dáváme stranou všechno, co nám není po chuti? Pak se ale snadno může stát, že Pán Bůh nás sice bohatě obdarovává, ale my přesto zůstaneme hladoví, nenasyčení a nespokojení. A takových je dneska spousta. K jejich vlastní škodě.

Modlitba: *Pane náš, děkujeme ti, že tu nejsme sami, ale že máme kolem sebe bratry a sestry, kteří jsou sice různí a všelijak chybující, ale přesto nám je dáváš, abychom spolu s nimi tvořili obecenství tvého lidu, abychom tvořili jednu velkou rodinu Božích dětí. Ty miluješ všechny stejně bez rozdílu. Prosíme, nauč nás to také. Amen.*

Přímluvná modlitba: *Pane náš, skláníme se před tebou a věříme, že slyšíš naše prosby. Modlíme se za své blízké, za lidi, na kterých nám velmi záleží, které milujeme, prosíme, abys je chránil ode všeho zlého, i od každého zlého člověka, chraň nás před těmi, kteří páchají násilí. Prosíme tě za ty, kteří se stali obětí násilí, chraň jejich tělo od trvalé újmy i jejich duši od nenávisti. Pane, ty ses zastával slabých, bezbranných a utištěných. Dej, ať umíme projevit dostatek odvahy tam, kde je potřeba se zasadit o právo a spravedlnost, kde je potřeba chránit slabé před silnými, kde třeba lidský život zachraňovat a bránit. Prosíme tě, Pane, za práci lékařů, za práci policie, soudů i zákonodárců. Dej ať se v tomto státě prosazuje tvoje spravedlnost a právo. Prosíme tě, Pane, za dobré mezilidské vztahy, za harmonické rodiny, za to, aby děti ctily své rodiče a rodičové aby svým dětem věnovali dostatek péče. Prosíme, posilni moc svého slova na tomto místě, v našem sboru, v každé jednotlivé domácnosti, aby opět v lidských srdcích zabořela touha po tvé moudrosti, po tvém zákoně a po tvém evangeliu. Prosíme tě, dej, ať se dovedeme radovat z dobrých i z drobných věcí, které nám dáváš, ať namísto nespokojenosti umíme projevat vděčnost za lidskou laskavost, ochotu, pomoc. Vždyť tyto věci jsou vždycky vzácné. Tvým darem je i milý úsměv těch, kteří žijí vedle nás. Dej, ať umíme tento úsměv upřímně opěťovat. Amen.*